

Отъ Кешанъ бързо се изкачихме на *Курудагъ*, да пазимъ тази височина отъ турско нападение. Цѣлата околностъ е обрасла съ хубави борови гори. Отъ височината околгледа едва може се описа: хубава зелена гора, насрѣща лъщи и се синѣе красивия *Сароски заливъ*, а въ него се виждатъ едно по-голѣмко и двѣ малки островчета, които едва подаватъ главичкитѣ си изъ дълбочината на морето. По-нататкъ се протегналъ дългия *Галиполски полуостровъ*, като че ли е изписанъ на карта. Слѣдъ 5 дни се върнахме въ Кешанъ на почивка.

Не слѣдъ много, едни отъ насъ изпратиха въ Малградъ, а други — въ Еносъ.

II. Малградъ — Еносъ.

Въ *Малградъ* (Малгара) дойдохъ отъ Кешанъ прѣзъ хубавото и голѣмо село *Булгаръ-къой*. Жителитѣ на това българско село почти всички сж изклани отъ турцитѣ.

Цѣлъ день вървимъ по калния пѣтъ, ала нѣма стигане, като че ли километритѣ тукъ сж подълги отколкото другадѣ. Изгледътъ на града още повече ни уморява, Гледаме Малградъ съ неговитѣ джамии и бѣли здания, кацналъ на една височина, а по края се въртятъ много вѣтрни мелници. Надвечеръ едва пристигнахме.

Малградъ е твърдѣ богатъ, има плодородна околностъ. Той е населенъ главно съ арменци, гърци и малко българи. Селата въ околността сж повече български.

Въ Малградъ бѣхъ свидѣтель на единъ особенъ случай: Една българка родомъ отъ с. Шипка била отвлѣчена като малко момиче отъ турцитѣ въ руско-турската война. Оженила се за